

Александъръ крои планъ, за да прѣмине планината по най-безопасенъ начинъ. Слѣдъ като рѣшилиъ, че опасността не може да се избѣгне — проходъ на друго мѣсто нѣмало — възвѣства на тежко-въоръженитѣ: когато се търкалятъ колата отъ високо, тия, на които широчината на пѣтя позволява да разредеятъ строя си, да се разстѣпятъ, та колата да прѣминатъ между тѣхъ; а тия, които се намѣрятъ на тѣсно мѣсто, да се сближатъ, да колѣничатъ на земята и да съединятъ щитоветѣ помежду си⁸⁾, та пуснатитѣ срѣщу тѣхъ кола да минатъ отгорѣ бързо, безъ да имъ нанесатъ врѣда. И така се случило, както заповѣдалъ и прѣдполагалъ Александъръ. Тѣ се разстѣпили, и колата се търколили надъ щитоветѣ имъ, безъ да причинятъ голѣма врѣда: отъ колата никой не загиналъ. Сега македонцитѣ се одързостили, понеже колата, отъ които най-много се плашили, не имъ сторили нищо, и съ викъ нападнали тракийцитѣ. Александъръ заповѣдалъ на стрѣлцитѣ отъ десното крило да дойдатъ прѣдъ другата фаланга, понеже тамъ мѣстото било по-удобно и да стрѣлятъ срѣщу тракийцитѣ, кждѣто нападатъ. А самъ взелъ агемата, хипаспититѣ и агрианитѣ⁹⁾ и ги завелъ на лѣвото крило. Стрѣлцитѣ стрѣляли върху тракийцитѣ, които се спущали напредъ, и отблъсквали нападението имъ: тогава се втурнала фалангата и лесно ги изтикала отъ мѣстото имъ, понеже били хора голи и при това лошо въоръжени варвари, — тъй че тѣ не дочакали Александра, който нападалъ отъ лѣва страна, ами захвърлили оръжието си и избѣгали въ планината, кой дѣто могълъ. Отъ тѣхъ паднали около 1,500 души: живи били уловени малцина, понеже бѣгали

⁸⁾ Разбира се, да съединятъ щитоветѣ надъ главитѣ си, та колата да се търколятъ по тѣхъ. Въ старата тактика това се нарича „*συναπισμός*“.

⁹⁾ Македонската войска се образувала отъ слѣднитѣ части: I. пѣхота: а) фаланга — тежка пѣхота; главното ѝ оръжие е сарисата (дълго копие); б) хипасисти (*ὑπασπισται*) — лека пѣхота. Поради полекитѣ си оръжия, тѣ могли да се движатъ по-бързо, отколкото фалангитѣ. Единъ избранъ отредъ служилъ като свита на царя и се казвалъ агема (*ἄγημα*); в) *φίλοι* (голи) — лековъоръжени, набирани повече отъ войнственитѣ племена на тракийцитѣ и пеонцитѣ; отъ послѣднитѣ най-изкусни били агрианитѣ. Тѣ служили като *σφενδονῆται* (пращници), *τοξόται* (стрѣлци) и *ἀκοντισται* (които хвърлятъ копия) II. Конница: а) *ἑταῖροι* или *ἡ τῶν ἑταίρων ἱππὸς* — тежка кавалерия, образувана отъ македонскитѣ и тесалийскитѣ боляри. Единъ особенъ ескадронъ (*ἰλὴ βασιλική*) образувалъ царската кавалерийска гвардия (*ἄγημα*), която водѣлъ въ битката самъ Александъръ; б) лека кавалерия (*σarissoφόροι*).